

κελέκι

κελέκι, το, ουσ. [<τουρκ. kelek (= άγουρο πεπόνι)], **1α.** (στη γλώσσα της αργκό) ο ανόητος, ο αφελής, ο βλάκας: «είναι τόσο κελέκι ο τύπος, που δε θα μπορέσεις να συνεννοηθείς μαζί του». **β.** εκστομίζεται και ως βρισιά σε άντρα, αλλά και σε γυναίκα: «ουστ από δω, ρε κελέκι, και μην ξαναπατήσεις το πόδι σου!». **2.** συνήθως στον πλ. **τα κελέκια**, οι δυσκολίες, οι κατραπακιές της ζωής: «του 'τυχαν τόσα κελέκια στη ζωή, που απορώ πώς δεν τρελάθηκε ο φουκαράς».

- *περνώ κελέκια*, αντιμετωπίζω δύσκολες καταστάσεις στη ζωή μου: «τον τελευταίο καιρό περνώ κάτι κελέκια, που κοντεύω να τρελαθώ!».

- *πέφτω σε κελέκια*, βλ. φρ. *περνώ κελέκια*.

- *τρώω κελέκια* ή *τρώω τα κελέκια μου*, **α.** δυσκολεύομαι στη ζωή: «μπορεί να τρώω κελέκια τώρα, αλλά είμαι σίγουρος πως θα τα ξεπεράσω». **β.** με χτυπούν στο κεφάλι, μου δίνουν κατραπακιές στο κεφάλι: «κάτσε φρόνιμα, γιατί θα φας τα κελέκια σου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας